

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 8772

Doknr.
944834

Dato
20-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 22. november 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 175 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 175:

"Kan ministeren i forlængelse af bl.a. sagen om Jamie, refereret i TV Midt-Vest den 23. oktober 2024, svare på om en sagsbehandlingstid på 16 måneder i forhold til bevilling af hjemmetræning er i orden og i overensstemmelse med god forvaltningsskik? Og vil ministeren redegøre for, hvad en familie – svarende til Jamies - med rette kan forvente fra en kommune, hvis sagsbehandlingstiden trækker ud i forhold til den løbende sags oplysning, erindringskrivelser i forbindelse med afgørelser samt hensyn til, at en borgers situation ikke forværres i ventetiden på grund af manglende træning?"

Svar:

Indledningsvis må jeg understrege, at jeg som social- og boligminister ikke kommenterer på det konkrete sagsforløb.

Med det sagt kan jeg oplyse, at det fremgår af retssikkerhedslovens § 3, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken. Hertil skal kommunalbestyrelsen på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

Når der forekommer en lang sagsbehandlingstid, kan det bl.a. skyldes, at den konkrete sag er kompleks, og at der derfor er behov for at foretage en grundig vurdering af støttebehovet. Hvor lang tid, der må anses for at være en rimelig sagsbehandlingstid, kan således variere meget. Det er den enkelte kommune, der har ansvar for at sikre, at der er tilstrækkelige oplysninger i sagen til, at kommunen kan træffe afgørelse på et kvalificeret grundlag.

Hvis kommunen vurderer, at et barn eller en unge har et konkret og akut støttebehov, kan kommunen i det konkrete tilfælde tildele anden midlertidig hjælp til at dække støttebehov, mens familien venter på en endelig afgørelse.

Sagsbehandlingstiden vil dog kunne være så "uforholdsmæssig" lang, at der kan blive tale om passivitet. Uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid kan sidestilles med et afslag, som kan påklages til Ankestyrelsen. Det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelse 49-16.

Jeg skal afslutningsvist oplyse, at det er Folketingets Ombudsmand, som kan tage stilling til, om en kommune eller anden offentlig myndighed har handlet i strid med principperne for god forvaltningskik.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister